

MĚSÍČNÍK TŘINECKÉHO FARNÍHO SPOLEČENSTVÍ

m most

Číslo 363/ ročník XXXI.

březen 2024

Proti dobrovolnému daru

JEŽÍŠ A PLAČÍCÍ ŽENY

Obraz z křížové cesty na Svatý kopeček v Mikulově.

DIECÉZNĚ-MISIJNÍ MEZINÁRODNÍ SEMINÁŘ REDEMPTORIS MATER V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Novinky ve formačním roce 2023/24

Draží třinečtí farníci,

ozývám se opět po nějakém čase jako rodák z Třince, abych vás informoval o misi, která mi byla svěřena v Českých Budějovicích. Píši vám o našem konání pravidelně v kontaktu, pak také proto, že někteří z vás se pravidelně modlí za toto dílo, a nakonec i jako povzbuzení pro všechny, že i v dnešní době, která je plná negativních zpráv, Bůh nepřestává působit skrze dobra, která zanechávají stopy jeho lásky k lidem. Fungování kněžského semináře a nová povolání ke kněžství se k nim v dnešní sekularizované době bezpochyby řadí. Rád se tedy s vámi podělím o novinky, které se udály od začátku nového školního roku, a o některé aktivity, které jsme nedávno uskutečnili.

Radostnou zprávou, která otevřela náš nový formační rok v září minulého roku, byl fakt, že do našeho semináře vstoupili dva noví kandidáti. Krátce vám je představím:

PAWEŁ PAWEŁCZYK má 29 let a pochází z polského města Lodž. Vyrostl v křesťanské rodině společně se 3 sourozenci. Paweł začal chodit do neokatechumenátního společenství v Lodži a díky pravidelnému poslouchání Božího slova v sobě rozpoznal povolání ke kněžství. Před 4 lety získal titul inženýra v technickém oboru a poté pracoval v jedné firmě, která se zabývá navrhováním a výrobou strojních dílů. Jeho koníčky jsou turistika a hra na trubku.

RICCARDO CIPOLLONE je italské národnosti jako mnozí další, kteří nyní v našem semináři připravují ke kněžství. Riccardo pochází z města Pescara, před nedávnem oslavil své 24. narozeniny. Také on pochází z křesťanské rodiny, má 8 sourozenců. Riccardo vystudoval střední uměleckou školu a jeho zálibou je

kreslení, zaměřuje se na tvorbu komiksů.

Oba noví bohoslovci od září začali studium českého jazyka v intenzivním kurzu češtiny pro cizince na Filozofické fakultě Jihočeské univerzity.

Aktuálně máme tedy v semináři devět bohoslovců, z nichž sedm bude tento rok přítomno v semináři. Další dva začali od září minulého roku svoji roční misijní praxi v zahraničí: Mariano Zanolli odletěl do Chile a pomáhá v jedné farnosti v centru Santiago de Chile. Standa Matyska začal pomáhat s pastorcí ve farnosti italskému knězi v rakouském Innsbrucku.

Druhou novinkou, se kterou jsme začali na podzim nový formační rok, je nové sportovní hřiště, které bylo dokončeno na konci srpna. Formace ke kněžství v semináři předpokládá z velké části studium filozofických a teologických disciplín, které naši seminaristé absolvují na Teologické fakultě v Českých Budějovicích. Samotný život v semináři je pak určován denním programem, který zahrnuje studium, formaci a duchovní život seminaristů, společné liturgie, práci s Písmem a osobní modlitbu, ale také rozmanité služby, úklid a fyzickou práci. Důležitým aspektem, který by neměl chybět v žádném semináři, je sportovní vyžití, jež je nutné pro psychické uvolnění a vyvážení převážně mentálních aktivit, které seminaristé během dne absolvují. Vzhledem k tomu, že nikde v okolí semináře žádné dostupné hřiště nebylo k dispozici, rozhodl jsem se požádat duchovního správce Farnosti sv. Cyrila a Metoděje o dlouhodobé zapůjčení přílehlého pozemku, na kterém se nacházelo nevyužívané staré štěrkové hřiště, které jsme se rozhodli modernizovat, aby mohlo sloužit ke sportování jak našim seminaristům, tak i zdejšími farníky.

Po dlouhém období čekání, kterému předcházely proces schvalování stavebního povolení, technické konzultace a další pozemní a technické práce, které bylo nutné provést před samotnou realizací hřiště, se úspěšně podařilo firmě Swietelsky stavební, s.r.o. víceúčelové sportovní hřiště postavit a nám stavbu předat. Hřiště ještě musí projít kolaudací a nás čeká dlouhodobé splácení úvěru, který jsme pro tento účel získali. Celková částka, kterou musíme splatit, je 2.300.000 Kč. Malý díl se nám již podařilo uhradit díky štědrým dárcům od nás i ze zahraničí, ale velká část splátek nás ještě čeká. Jedním z úkolů, které mimo jiné spočívají na mých bedrech, je hledání sponzorů a štědrých lidí, kteří nás mohou finančně podpořit. Důležité ale je, že se po šestiletém fungování semináře konečně otevřela bohoslovcům možnost pravidelného sportovního vyžití.

A co se týče dalších aktivit, kromě těch běžných jsme v lednu uskutečnili v katedrále v Českých Budějovicích koncert mezinárodních vánočních koled se svědectvími našich bohoslovců. Pokud by někdo z vás chtěl shlédnout záznam tohoto koncertu, má možnost ho najít na webových stránkách našeho semináře: www.redemptorismater.cz.

V polovině února jsem pak pro naše bohoslovce, poté, co úspěšně absolvovali zkouškové období na teologické fakultě, zorganizoval ve spolupráci s jednou římskou farností pětidenní pouť do Říma. Farář této farnosti, Otec Viktor, se kterým se znám už dlouhá léta, nás pozval do své farnosti, která se nachází v samém centru Říma. Zaplatil nám letenky a domluvil ubytování v rodinách. Náš program vypadal tak, že jsme vždy dopoledne navštívili nejduležitější římské baziliky, modlili se u hrodek svatých a odpoledne jsme se setkávali s lidmi v jeho farnosti, kdy naši bohoslovci hovořili o povolání a podávali svá osobní svědectví. Byl to velmi hezký čas, kdy si kluci „vyčistili“ hlavu po náročném období zkoušek a kdy jsme všichni mohli několik dnů čerpat víru v místech, kde apoštolové Petr a Pavel a tisíce dalších křesťanů v prvních stoletích po Kristu obětovali pro něj své životy

Tolik tedy o tom, co se událo v našem semináři za poslední období. Popeleční středou jsme vstoupili do postní doby a já chci popřát vám i našemu semináři, abychom prožili toto období opravdu jako čas milosti, kdy budeme moci vstoupit hlouběji do vztahu s Ježíšem Kristem, který nám přišel zjevit svým utrpením na kříži a slavným vzkříšením, jak velká je Otcova láska ke každému z nás.

P. Zdeněk Gibiec, rektor semináře

Poselství papeže Františka pro postní dobu 2024

Motto: Přes poušť nás Bůh vede ke svobodě

Draží bratři a sestry,

když se nás Bůh zjevuje, sděluje nám svobodu: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví“. Takto začíná Desatero dané Mojžíšovi na hoře Sinaj. Lidé dobře vědí, o jakém vyvedení Bůh mluví. Zkušenost otroctví je stále vtisknutá do jejich nitra. Desatero přikázání dostávají na poušti jako cestu ke svobodě. Říkám-li jim „přikázání“, zdůrazňujeme tím sílu lásky, s níž Bůh vychovává svůj lid. Je to vskutku rázná výzva, výzva ke svobodě. Nezavršuje se jedinou událostí, protože dozrává na cestě. Stejně jako Izrael na poušti stále nese v sobě Egypt – neboť často oplakává minulost a reptá proti nebi a proti Mojžíšovi – tak i dnes v sobě Boží lid nosí tíživá pouta a musí se rozhodnout je odhodit. Uvědomujeme si to, když nám chybí naděje a bloudíme životem jako pustinou, bez zaslíbené země, ke které bychom měli společně směřovat.

Bůh vychovává

Postní doba je časem milosti, kdy se poušť znovu stává – jak zvěstuje prorok Ozeáš – místem první lásky. Bůh vychovává svůj lid, aby vyšel z otroctví a zakusil přechod ze smrti do života. Jako ženich nás znovu přitahuje zpět k sobě a šeptá našemu srdci slova lásky.

Exodus z otroctví ke svobodě není abstraktní cesta. Aby byl i náš půst konkrétní, je třeba nejprve chtít vidět skutečnost. Když Hospodin v horícím keři přitáhl Mojžíše a promluvil k němu, okamžitě se projevil jako Bůh, který vidí a především naslouchá: „Viděl jsem utrpení svého lidu, který je v Egyptě, slyšel jsem jejich nárek na bičice; ano, znám jejich bolesti. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil z ruky Egypťanů a vyvedl je z oné země do země úrodné a širé, do země oplývající mlékem a medem“. I dnes doléhá k nebi výkřik tolika utlačovaných bratří a sester. Ptejme se sami sebe: „Doléhá i k nám? Otřásá i námi? Dojímá nás?“ Mnohé okolnosti nás vzdalují jedny od druhých a popírají bratrství, které nás zprvu spojovalo. Při své cestě na Lampedusu jsem globalizaci lhostejnosti vystavil dvěma otázkám, které se stávají stále aktuálnější: „Kde jsi?“ (Gen 3) a „Kde je tvůj bratr?“ (Gen 4).

Stesk po otroctví

Postní cesta se stane konkrétní tehdy, když tyto otázky znovu uslyšíme a přiznáme si, že jsme stále ještě pod nadvládou faraona. Je to panství, které nás vyčerpává a činí necitlivými. Je to model

růstu, který nás rozděluje a krade nám naši budoucnost. Země, vzduch a voda jsou potřebou růstu znečištěny, ale i duše jsou jím nakaženy. Ačkoli křtem začalo naše osvobození, stále v nás zůstává nevysvětlitelný stesk po otroctví. Je to jako být na úkor svobody přitahování k jistotě věcí již viděných.

Chtěl bych upozornit na neméně důležitý detail v příběhu z Exodu: Je to Bůh, kdo vidí, kdo je pohnut a kdo osvobozuje, a nikoli Izrael, kdo o to žádá. Faraon totiž zhasí i sny, krade nebe a způsobuje, že svět, v němž je pošlapávána důstojnost a kde jsou popírány autentické svazky, se zdá být neproměnitelným. Daří se mu totiž připoutat člověka k sobě. Ptejme se sami sebe: Toužím po novém světě? Jsem ochoten se vymanit z kompromisů s tím starým? Svědectví mnoha bratří biskupů a velkého počtu těch, kdo pracují pro mír a spravedlnost, mě stále více přesvědčuje, že to, co je třeba odsoudit, je nedostatek naděje. Je to překážka ve snění, němý výkřik, který sahá až do nebe a dojímá Boží Srdce. Podobá se onomu stesku po otroctví, který ochromuje Izrael na poušti a brání mu v postupu vpřed. Exodus může být přerušen; jinak si nelze vysvětlit, proč lidstvo, které dospělo na práh všeobecného bratrství a na úroveň vědeckého, technického, kulturního a právního rozvoje schopného zaručit důstojnost všem, tápe v temnotách nerovností a konfliktů.

Bůh není unavený

Bůh z nás není unavený. Přijměme postní dobu jako silný čas, kdy se k nám znovu obrací jeho slovo: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví“. Je to čas obrácení, čas svobody. Sám Ježíš, jak si každoročně připomínáme o první neděli postní, byl Duchem veden na poušť, aby tam byl podroben zkoušce svobody. Po čtyřicet dní bude před námi a s námi. On je vtělený Syn.

Na rozdíl od faraona Bůh nechce poddané, ale syny a dcery. Poušť je prostorem, v němž může naše svoboda dozrát v osobní rozhodnutí neupadnout zpět do otroctví. V postní době nacházíme nová kritéria pro posuzování a nacházíme společenství, s nímž se můžeme vydat na cestu, po níž jsme ještě nikdy nešli.

Lid malých a pokorných

To s sebou nese zápas. Kniha Exodus a Ježíšova pokušení na poušti nám o tom hovoří jasně. Hlasu Boha, který říká: „Ty jsi můj milovaný Syn“ (Mk 1) a „Nebudeš mít jiné bohy mimo mne“ (Ex 20), se staví na odpor velké lži Nepřítele. Hrozivější než faraon jsou mod-

ly; mohli bychom je považovat za Nepřítelův hlas v nás. Všechno moci, být všemi uznáváni, mít nad všemi navrch; svůdnost této lži v sobě pociťuje každý člověk. Je to stará cesta. Můžeme se tímto způsobem připoutávat k penězům, k určitým plánům, myšlenkám, cílům, ke svému postavení, k tradici a dokonce i k určitým lidem. Místo aby nás posouvaly, paralyzují nás. Místo toho, aby nás spojovaly, staví nás proti sobě. Existuje však nové lidstvo, lid „malých a pokorných“, kteří nepodlehli vábení lži. Zatímco modly činí ty, kdo jim slouží, němými, slepými, hluchými a nepohyblivými (Ž 114), blahoslavení lidé chudí v duchu jsou okamžitě otevření a připravení; jsou tichou silou dobra, která ozdravuje a udržuje svět.

Zpomalít a zastavit se

Je čas jednat; a v postní době jednat znamená také zastavit se. Zastavit se v modlitbě, abychom přijali Boží slovo a zůstali stát jako Samaritán před zraněným bratrem. Láska k Bohu a k bližnímu je jedna a tatáž láska. Nemít jiné bohy znamená zastavit se v Boží přítomnosti u těla bližního. Proto trojice modlitba, almužna a půst nejsou trojím nezávislým konáním, ale jediným hnutím otevřenosti a opouštění: pryč s modlami, které nás tíží, pryč s náklonnostmi, které nás uvěznují. Pak se ochablé a osamocené srdce znovu probudí. Tedy zpomalit - a zastavit se. Kontemplativní rozměr života, který nám postní doba umožňuje znovu objevit, mobilizuje nové síly. V Boží přítomnosti se staneme sestrami a bratry a druhé budeme vnímat s novou intenzitou; místo lidí hrozcích a nepřátelských najdeme společnice a společníky na cestě. To je Boží sen, ona zaslíbená země, k níž směřujeme, když vyjdem z otroctví.

Radost ve tvářích

Synodální podoba církve, kterou v posledních letech znovu objevujeme a kultivujeme, napovídá, že postní doba by měla být také časem pro komunitární rozhodování, pro malá i velká rozhodnutí jít proti proudu, rozhodování schopná měnit každodenní život lidí ve svém prostředí: nákupní zvyklosti, péči o stvoření, začlenění těch, kteří nejsou vidět nebo kterými se pohrdá. Vyzývá každé křesťanské společenství, aby nabídlo svým věřícím takové chvíle, ve kterých by mohli přehodnotit svůj životní styl; vyhradit si čas na to, aby si ověřili svou přítomnost na daném místě a našli svůj příspěvek k jeho zvelebení. Běda, kdyby křesťanské pokání bylo podobné tomu, které zarmoutilo Ježíše. I nám říká:

pokračování na str. 4

dokončení ze str. 3

„Když se postíte, nedělejte ztrápený obličej jako pokrytci. Ti totiž dělají svůj obličej nevzhledným, aby lidem ukazovali, že se postí“. Spíše ať je vidět na tvářích radost, ať je cítit vůni svobody, ať se uvolní ta láska, která činí všechno nové, počínaje tím nejmenším a nejbližším. To se může dít v každém křesťanském společenství.

Dítě naděje

Do té míry, do jaké bude tato postní

doba časem obrácení, pocítí ztracené lidstvo impuls tvořivosti a úsvit nové naděje. Chtěl bych vám říci, stejně jako mladým lidem, s nimiž jsem se setkal loni v létě v Lisabonu: „Hleďte a riskujte,hleďte a riskujte! V tomto okamžiku dějin jsou výzvy obrovské a sténání bolestné. Jsme svědky rozkouskované třetí světové války. Přijmeme však riziko a uvědomme si, že nejsme v agónii, ale při porodu; ne na konci, ale na začátku velkého představení. Chce to odvalu tak-

to uvažovat“ (Projev k univerzitním studentům 3. srpna 2023). Je to odvaha k obrácení, k vystoupení z otroctví. Víra a láska drží za ruku holčičku, jež se jmenuje Naděje. Ono dítě učí obě dvě – víru i lásku – chodit a zároveň je táhne kupředu.

Žehnám vám všem i vašemu postnímu putování.

FRANTIŠEK

Řím, u Svatých Janů v Lateránu

MISIJNÍ KOLÁČ 2024

Milí farníci a čtenáři MOSTu,

letos proběhne již 24. ročník naší tradiční farní akce Misijní koláč, která je spojena s dobrovolnou sbírkou. V neděli 17. března se budou opět rozdávat koláče, a to po všech mších svatých za dobrovolný finanční příspěvek. Za takto získané peníze budeme moci opět zaplatit školné a jiné důležité potřeby našim adoptovaným dětem Hariett, Anastasii a Kyrilovi v rámci projektu Adopce na dálku a také podpoříme náš třínečský projekt „Adopce pro budoucnost“. Předem děkujeme všem, kdo nám pomohou ať už s pečením, rozdáváním nebo těm, kdo sami něco upěchou a donesou na faru v neděli 17. března v dopoledních hodinách.

Jménem všech organizátorů děkuje za pomoc a spolupráci Pavla Golasowská, tel: 604 223 971.

Modlitba za půst

Dej, ať se postí naše srdce: ať se umí zříct všeho, co nás vzdaluje od tvé lásky, Pane, ať se spojí s tebou hlouběji a upřímněji.

Dej, ať se postí naše pýcha i všechny naše nároky i naše pomstychtivost. Ať se stáváme pokornější a ať v nás zakoření jediná ambice: sloužit ti.

Dej, ať se postí naše vášně, náš hlad líbit se a naše žízeň po bohatství; naše posedlost chamtivostí a násilím, aby naší jedinou touhou bylo líbit se ti ve všem.

Dej, ať se postí naše já, příliš zaměřené na sebe - ten zatvrzelý egoista, který chce, aby všechno sloužilo k jeho prospěchu: ať umí zapomenout na sebe, schovat se a darovat se.

Dej, ať se postí náš jazyk, příliš živý a rychlý v odpovědích, přísný v soudech a tvrdý v obraně, někdy pohrdavý: ať vyjadřuje pouze úctu a dobrotu.

Ať půst duše a všechny naše snahy zlepšit se vystoupí k tobě jako důstojná oběť a naše radost z tebe ať je čistější a hlubší. Amen.

převzato z www.modlitba.cz

Jak vychovat mladistvého delikventa?

Jak z dítěte vychováš mladistvého delikventa? Podle jednoho křesťanského vedoucího takto:

1) Už od nejútlejšího věku mu dávej, co si zamane. Tak si bude myslet, že svět je povinen se o něj postarat.

2) Když pochytil nadávky a hrubé vtipy, reaguj smíchem a povzbuzováním. Jak poroste, bude si osvojovat stále „lepší“ výrazy, které tě budou šokovat.

3) Nikdy mu nedávej žádné duchovní vyučování! Počkej s tím, až mu bude osmnáct, pak ať se rozhodne samo.

4) Vyhýbej se používání slova „špatně“. Mohl bys v něm vyvolat pocit viny. Později, až ho zavřou za krádež auta, tak si bude určitě myslet, že společnost je proti němu a pronásleduje ho.

5) Vždycky po něm uklízej – knihy, boty i oblečení. Dělej všechno za něho, ať si zvykne házet veškerou odpovědnost na jiné.

6) Dovol mu číst všechno, co mu

přijde pod ruku, nevíš si, na co se dívá na internetu nebo v televizi. Servíruj mu na sterilizovaném stříbře, ale nech ho, ať si jeho mysl pochutnává na odpadcích.

7) Často se před ním hádejte. Nebude se pak moc divit, když se jeho domov později rozpadne.

8) Uspokoj každou jeho choutku, ať se týká jídla, pití nebo pohodlí. Jakoukoli žádost smyslu je nutno ukojit, odepření by mohlo vést ke škodlivým frustracím.

9) Dávej mu tolik peněz, kolik se mu zachce. Nenuť ho, aby si na své potřeby vydělalo. Proč by mělo mít život těžký jako kdysi ty?

10) Zastávej se ho před sousedy, učiteli i policisty. Vždyť jsou všichni proti němu!

11) Až se dostane do skutečných problémů, vymysli si pro sebe omluvu: Nikdy jsem s ním nic nesvedl. Je to prostě dračí símě.

12) Příprav se na život plný smutku.

Příspěvek zaslal P. František

Na Kazimíra pohoda – na brambory úroda (4. března)

Milí čtenáři, do březnového MOSTu jsem vybrala pranostiku spojenou se jménem polského prince sv. Kazimíra. Oslovila mě proto, že se po něm jmenovala moje milovaná babička Kiwalská, která se jako on narodila v Krakově, sice ne na Wawelu, ale ve čtvrti Łagiewniki, kam odešel z Ostravy za prací její otec a strýc, oba i se svými ženami, aby tu pracovali v závodě „Huta Krakowska“. Narodily se tu první z jejich dětí a později je práce zavála do trineckého „walcwerku“. Tady se usadili na Folwarku a jejich potomci tu žijí dál a mnozí z nich jsou členy naší trinecké farnosti. (Tímto vás všechny zdravím, moji milí příbuzní!)

Svatý Kazimír, který je patronem Polska, Litvy, maltézských rytířů a mládeže, se narodil v roce 1458 jako syn krále polského a velkovévody litevského Kazimíra IV. Jagellonského a Alžběty Habsburské. Kazimírův nejstarší bratr Vladislav byl zvolen českým králem. I Kazimír se měl stát vládařem, tentokrát v Uhrách, kde se nespokojená šlechta postavila na odpor proti Matyáši Korvínovi a požadovala na polském vladaři Kazimírovi IV., aby jim dal za krále svého syna Kazimíra. Král šlechtě vyhověl a poslal svého syna s vojskem do Uher. Když však Kazimír zjistil, že by musel korunu dobývat mečem a zároveň prolévat krev svých poddaných, rozhodl se vrátit zpátky do Polska. Svému otci pak řekl, že než usilovat o korunu světskou

bude se snažit získat korunu křesťanských ctností. Poté opustil nejen hrad Wawel, ale také život v královském přepychu. Začal žít asketickým životem, nosil obyčejný oděv, říká se, že spával na zemi a také se velmi postil. Rozhodl se, že se nikdy neožení a složil slib čistoty. Marně ho otec přemlouval ke svatbě. Kazimír se rozhodl svůj života zasvětit Pánu Ježíši a Panně Marii. Je známa také světcova nesmírná úcta k Nejsvětější Trojici.

Jak již bylo řečeno, Kazimír se rozhodl usilovat o korunu křesťanských ctností. A jednou z těchto ctností je bezpochyby i láska k bližnímu. Tu světec projevoval především svou pomocí chudým a utiskovaným. Když byl upozorňován na to, že se nesluší, aby se princ snižoval k poddaným, odpovídal: "Kristus, Syn Boží, král všech králů sestoupil z trůnu nebes a stal se chudým, aby nás obohatil. Slovem i životem nás Spasitel poučil, že kdo slouží chudým, slouží jemu samému." Kazimír se projevoval jako inteligentní, štedrý a radostný princ, který pomáhal všem, kdo jeho pomoc potřebovali. Nebyl mu však dopřán dlouhý život. Umírá v roce 1484 v pouhých 26 letech v litevském Grodnu na tuberkulózu. V roce 1521 byl svatořečen. Kazimír nám nejen svým slovem, ale především svým životem, ukazuje, že vládnout znamená v první řadě sloužit. V tom je jeho odkaz podoben "našemu" svatému Václavovi.

A pokud jde o brambory z pranostiky,

ty musely podle zvyku už „na Jozefa“ (19.3.) do země, aby se daly už v létě kopat k běžnému jídlu. Ty „prvomájové“ – pamětníci si jistě vybaví, že hned z průvodu „gazdowie“ spěchali domů sázet – byly určeny ke skladování. A já přidávám recept na **bramborovou roládu se špenátem**, která může být samostatným pokrmem nebo i vynikající přílohou k pečenému masu.

800 g brambor uvaříme ve slupce, vychladlé oloupeme a nastrouháme najemno. Postupně do nich zapracujeme 2 vejce, 300 g hrubé mouky, 100 g krupice a sůl. Hotové těsto necháme odpočinout, pak z něj vyválíme plát o tloušťce asi půl cm. Na oleji opečeme nasekanou 1 cibuli a přidáme 500 g listového špenátu, hrst listů medvědího česneku, prolisovaný stroužek česneku, muškátový oříšek, sůl a trochu smetany. Směs důkladně promícháme a necháme trochu vychladnout. Rozetřeme ji na vyválené těsto a zatočíme do tvaru rolády. Konce pevně zmáčkneme, aby se náplň při pečení neuvolnila. Roládu položíme na plech vyložený pečicím papírem a potřeme rozšlehaným vejcem. Pečeme asi 30 minut v troubě předehřáté na 180 °C. Mezitím nakrájíme na plátky 2 cibule a obalíme je v troše hladké mouky smíchané se solí. Na oleji opečeme do křupava. Hotovou roládu nakrájíme na plátky a zdobíme křupavou cibulkou. Dobrou chuť!

Jitka Mikesková

Tříkrálová sbírka 2024

Na začátku letošního roku se uskutečnilo již tradiční koledování Tříkrálové sbírky. Opět jsme potkávali malé i velké tříkrálové charitní koledníky, kteří rozdávali radost a roznášeli novoroční požehnání a přitom sbírali prostředky na podporu charitního díla.

V Trinci bylo použito 70 pokladniček a do nich se nasbíralo 400.661 Kč.

V rámci celé Charity Trinec jsme použili 126 pokladniček a vykoledovali 845.331 Kč. Někteří dárci přispěli i bezhotovostně, a to částkou 35.150 Kč. Celkový výnos Tříkrálové sbírky v rámci Charity Trinec tedy činí 880.481 Kč. Část, která přináší pro naši Charitu, využijeme v souladu se schválenými závazky na podporu služeb pro ty, kteří nás potřebují. Konkrétně budou peníze použity na spoluúčast „evropského projektu“ na obnovu vozového parku naší asistenční služby, protože stávající auta dosluhují a je jich málo. I díky tomu budeme schopni poskytovat naše služby více lidem.

Tříkrálová sbírka není jen o koledování. Velkou radost nám udělal znovuobnovený průvod, který jsme koncipovali jako znecký KRÁLOVSKÝ průvod. Ne jako průvod s třemi králi, ale jako chvíli, kdy mohl být králem každý. I přes nepřízeň počasí se nás nesešlo málo a zavítal mezi nás i Otec František. Už nyní přemýšlíme nad tím, čím ozvláštíme průvod v příštím roce.

Pokladničky máme zase na rok schovány, koledníci odpočívají a využívají volný vstup na bazén, který od nás obdrželi jako drobné poděkování, ale pro nás práce s Tříkrálovou sbírkou nekončí. Nastává veřejnosti neviditelná, ale neméně důležitá, administrativní práce.

Srdečně děkujeme všem koledníkům ve vaší farnosti, kteří v letos rozmanitém počasí vyrazili, všem organizátorům skupinek a samozřejmě všem, kdo do pokladniček přispěli. Děkujeme, že nám pomáháte – pomáháte tak těm, kdo už si sami pomoci nedokážou.

Mgr. Martin Hořínek MBA,
ředitel Charity Trinec

Bazárek

Centrum pro rodinu a sociální péči z. s. pořádá „Bazárek“ dětského oblečení a potřeb pro děti od 0-10 let pro podzimní a zimní sezonu v počtu 30 ks na osobu, a to ve dnech **14. 3. – 16. 3. 2024.**

Přijímáme pouze čisté, nepoškozené a funkční sezonní oblečení, boty (jaro-léto), dále brusle, helmy, koloběžky... Dětská kola po telefonní domluvě.

Netýká se kočárků, plyšových hraček a oblečení pro dospělé, proto je nenoste.

Bazárek se nově koná v prostorách **Poradny pro vztahy a rodinu, ul. Lidická 624, Trinec.**

příjem věcí: čtvrtek 14. 3. 9:00 - 17:00

prodej věcí: pátek 15. 3. 9:00 - 17:00

výdej věcí: sobota 16. 3. 9:00 - 11:00

Za každý přijatý kus oblečení vybíráme 3 Kč a za větší věci 20 Kč. Komplety sepněte spínacím špendlíkem. Doma si sepište seznam oblečení a věcí do tabulky. Kontaktovat nás můžete na telefonním čísle 604 248 047.

Výtěžek bude věnován pro Poradnu pro vztahy a rodinu, Trinec.

KŘÍŽOVÁ CESTA

Představ si, že jdeš na Golgotu s Ježíšem. Přihlížíš tomu, jak se mu ostatní lidé posmívají a nemají s ním žádný soucit. Zamysli se, jakou roli bys zastával, kdybys šel křížovou cestou s Ježíšem. Byl bys voják, který ho bije a posmívá se mu? Nebo soucitná Veronika? Možná bys mu pomohl jen z donucení, jako Šimon...

ZASTAVENÍ KŘÍŽOVÉ CESTY

Přiřaď čísla k jednotlivým zastavením křížové cesty podle obrázků a vyjde ti tajenka, ve které se dozvíš slova jednoho svatého.

Ježíš položen do hrobu (♥)

Ježíš přijímá kříž (BEZ)

Ježíš na kříži umírá (PAVEL)

Veronika podává Ježíšovi roušku (KŘÍŽ)

Ježíš svlečen ze šatů (.)

Ježíš padá pod křížem potřetí (NEUNESEŠ)

Ježíš se setkává se svou matkou (NENAJDEŠ)

Ježíš souzen (LÁSKU)

Jeruzalémské ženy pláčou nad Ježíšem (LÁSKY)

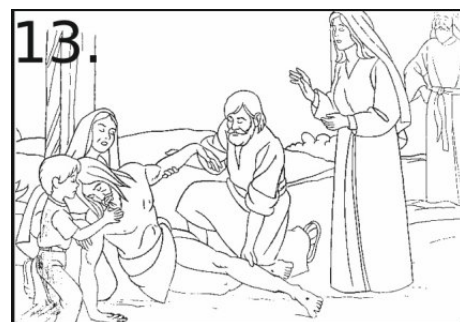
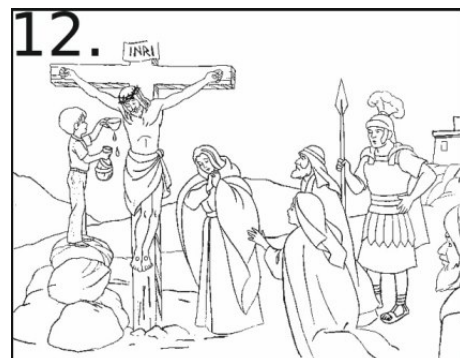
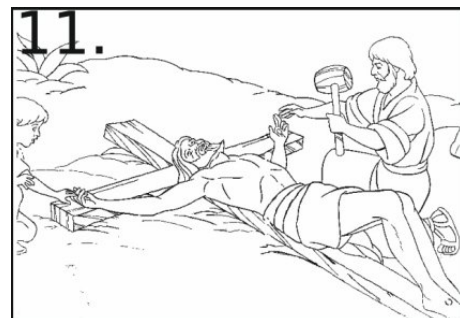
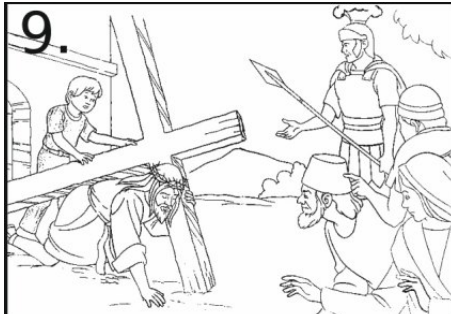
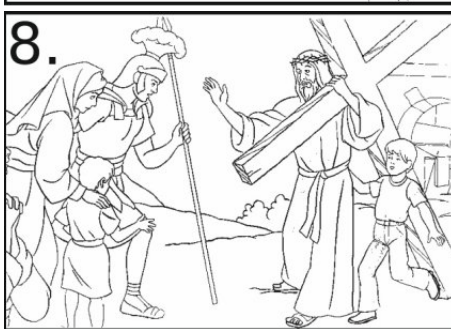
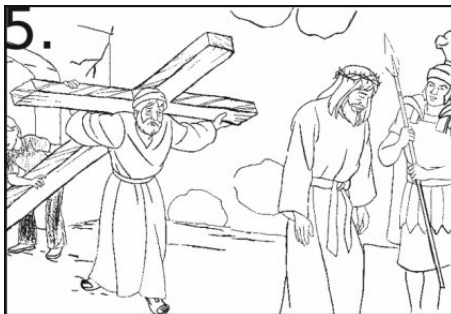
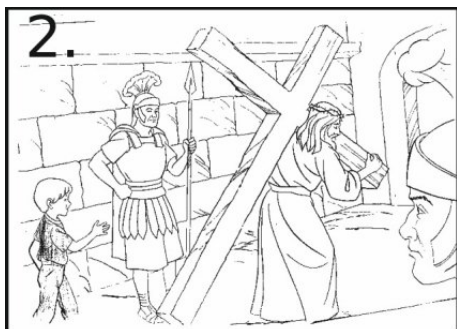
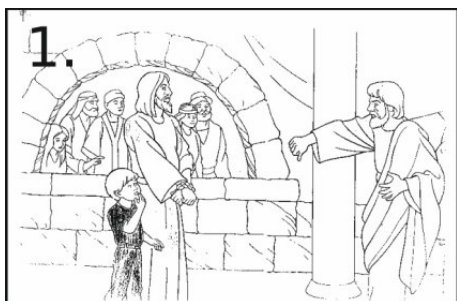
Ježíš padá pod křížem poprvé (KŘÍŽE)

Ježíš ukřižován (JAN)

Šimon pomáhá nést kříž (A)

Ježíš sňat z kříže (II.)

Ježíš padá pod křížem podruhé (BEZ)

PROČ se modlit křížovou cestu?

Již dva tisíce let nás posiluje jistota víry, že na život nejsme sami. Těsně před svým návratem k Otci přislíbil Pán Ježíš svým učedníkům: „Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“ (Mt 28,20). Tím ale řekl totéž i všem generacím věřících, vždyť on žije a je „stejný včera i dnes i navěky“ (Žid 13,8). Každý z věřících v Krista na sobě může zakoušet jeho věrnost tomuto zaslíbení; stačí, že se mu s vírou otevře a spolehne se na něj.

Propojit vše těžké v našem životě s Kristem

Modlitba křížové cesty potom není jen příležitost, jak si uvědomit, že náš život je plný temných a bolavých skutečností; to víme i bez ní. Je to především jedinečný způsob, jak vědomě propojit to těžké v našem životě s Kristem a s mocí jeho lásky, jak si uvědomit a prožít, že na životní těžkosti nejsme sami. Je tu Pán, který se nás chce ujmout a provést nás každým údolím smrti (srov. Žl 23,4), dát nám i v temnotách toho, co prožíváme, zakusit svoji přítomnost. Vždyť pro něho „žádná tma není temná; noc jako den svítí, temnota je jako světlo“ (Žl 139,12).

Žít v Ježíšově přítomnosti však neznamená pouhé vágní vědomí toho, že Bůh někde je a nějak o nás ví... Svým vtělením s námi Ježíš navždy spojil svůj život, a to tak intenzivně, že všechno, co žijeme, prožívá spolu s námi. Říká to zřetelně ve svém podobenství o posledním soudu (srov. Mt 25,31-46), kdy se ztožňuje s hladovými, žíznivými, s těmi, kteří jsou na cestách, kteří trpí nouzí, nemocemi a pronásledováním. Jako by nám tím chtěl říci: „Byl jsem s tebou, když jsi měl hlad, když jsi byl nemocný, když jsi trpěl samotou a úzkostí, když jsi byl nespravedlivě osočován...“

Ježíš nám rozumí zevnitř

On je s námi jinak než ostatní lidé. Naši bližní jsou s námi jakoby „zvenčí“. Snaží se nás pochopit, potěšit, podat nám pomocnou ruku. Avšak Ježíš, který přebývá v našich srdcích, je s námi „zevnitř“. To je úplně jiná úroveň a kvalitní sdílení, lásky a pomoci. Není s námi jako ten, kdo nás na chvíli navštíví a projeví svůj soucit, nabídne pomoc, a pak se vrátí domů, ke svým starostem a ke své práci. Ježíš s námi spojil svůj život naprosto a navždy: my jsme v něm a on je v nás, tedy všechno, co prožíváme, prožívá s námi. Rozumí nám zevnitř, vždyť jsou to naše starosti, trápení, naše nemoci a bolesti, které na sebe vzal – jakožto zaslíbený Boží služebník, muž bolesti, znalý utrpení (srov. Iz 53,3-5). Právě proto, že náš Pán prošel křížovou cestu před námi, neboli prošel utrpením ve všech možných podobách, je nám i v našem trápení blízko a rozumí nám.

Jak říká Písmo: „Náš velekněz není takový, že by nebyl schopen mít soucit s námi, slabými. Naopak! Vždyť on sám byl vyzkoušen ve všem možném jako my, ale nikdy se nedopustil hříchu“ (Žid 4,15).

To je pro nás důvod, proč si nezoufat ani v těžkých situacích života a proč nepropadat beznaději při pohledu na stav světa kolem nás. Právě Kristova přítomnost v našem životě je cestou, jak dobře projít i obdobími nesnadnými, jak neztratit naději v životních zkouškách. Ale nejen to, cílem není těžkosti pouze dobře „zvládnout“ – ve spojení s Kristem může být všechno těžké, co prožíváme, Boží mocí proměněno v životodárnou zkušenost. Pokud se svými slabostmi a dokonce i selháními přijdeme k Pánu, mohou se stát prostorem pro vylití nové milosti (srov. Řím 5,20). A v neposlední řadě – ze zkoušek můžeme vyjít proměněni my sami, tak jako náš Pán, kterého Duch vyvedl na poušť, kde byl pokoušen, ale z pouště se vrátil plný Boží moci (srov. Lk 4,14). Díky jeho vítězství nad zlem a nad smrtí se proto může i každé naše trápení stát cestou a mít v našem životě hluboký smysl.

Naše slabost - cesta záchrany

Ježíšovo utrpení a jeho cesta skrze lidskou bolest a slabost, ve které se zjevila nesmírná Boží moc a Boží moudrost (1 Kor 1,23-24), je základní cestou k pochopení a proměnění našeho života. Není divu, že apoštol Pavel zvolil velmi radikální vyjádření: „Rozhodl jsem se totiž, že u vás nechci znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřížovaného“ (1 Kor 2,2). V Ježíšově utrpení nejde o božské divadlo, ale o zjevení velikosti Boží lásky k nám: zde trpí Bůh pro člověka, skrze utrpení nás vykupuje a svým utrpením se ztožňuje s každým trpícím.

Tím pro nás také otevřel cestu záchrany skrze naši slabost. To, co ze slabosti v jakékoli podobě dělá něco negativního a nepřijatelného, je především nepřítomnost Boha, naše vzdálenost od zdroje milosti a lásky Boží, uzavřenost do nás samotných. Křížová cesta může být tedy jedinečným nástrojem, jak se ještě úžeji spojit s Kristem a zakusit milost uzdravení. Na Něk se naplnilo starozákonné proroctví: „Jeho rány nás uzdravily“ (Iz 53,5; 1 Petr 2,25). A tyto rány mají moc nás stále uzdravovat a proměňovat.

Zastavení, která nejsou v Bibli

Snad zbývá dodat, proč v křížové cestě rozjímáme i nad zastaveními, která nejsou doložena svědectvím Písma. Odpověď je prostá: sám lidský život vytvořil tato zastavení, ve kterých lidé nechtěli zůstat sami. Dnes už nejsme schopni zrekonstruovat Ježíšovu cestu od Piláta

až na Golgotu přesně krok za krokem. Ale zastavení, která vytvořila křesťanská tradice, jsou vyjádřením víry, že Ježíš je s námi v každé situaci, i když to necítíme, a že může všechny těžké chvíle našeho života proměnit svou mocnou přítomností.

Modlitba křížové cesty je tedy příležitostí, abychom ho na své vlastní cestě rozpoznali; ne jako toho, kdo stojí mimo nás, kdo sleduje, jak ji zvládáme, ale jako toho, kdo žije, raduje se a trpí v nás. Je to příležitost pro setkání s ním ve vlastním srdci, které často bývá životními trápeními sevřené, neschopné přijmout lásku Boží ani lidskou.

Připravila Lucyna Mokroszová podle textu Vojtěcha Kodeta

Křížová cesta na Javorový 2024

Milí farníci, srdečně vás zveme k účasti na „křížové cestě“ na Javorový, která se uskuteční v sobotu 23.03.2024. Vyjdeme od autobusové zastávky Tyra-Hájenka ve 13:00 hod. Délka trasy je asi 5 km (vhodné i pro kočárky s dětmi).

Bližší informace najdete na plakátu v kostele nebo na farních webových stránkách. Pokud máte tu možnost, pozvěte na tuto akci své přátelé nebo známé, třeba i formou vylepení pozvánky.

Lucyna Mokroszová, Miloš Cienciala

Křížové cesty v našem kostele

Nedělní křížové cesty budou vést tato společenství:

- 3. 3. - Společenství modlících se matek
- 10. 3. - Společenství seniorů
- 17. 3. - Chrámový sbor LAUDAMUS
- 24. 3. - Farníci

V úterý 19. 3. bude křížová cesta pro děti.

Křížové cesty začínají v 16.15 hodin.

Velikonoční svatá zpověď

Velikonoční svatá zpověď proběhne v sobotu 23.3.2024 v době od 9.00 do 12.00 hodin a odpoledne od 14.30 do 18.00 hodin. Využijte zejména dopolední hodiny, kdy bývá k dispozici více kněží.

Nedělní liturgie v březnu

3. neděle postní (3.3.)

1. čtení: Ex 20,1-17; 2. čtení: 1 Kor 1,22-25;
Evangelium: Jan 2,13-25

Žalm odp.: Pane, ty máš slova věčného života.
ref.: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne.

4. neděle postní (10.3.)

1. čtení: 2 Kron 36,14-16.19-23; 2. čtení: Ef 2,4-10;
Evangelium: Jan 3,14-21

Žalm odp.: Vyslyš nás, Pane, a vysvoboď nás!
ref.: Kościele święty, nie zapomnę ciebie.

5. neděle postní (17.3.)

1. čtení: Jer 31,31-34; 2. čtení: Žid 5,7-9;
Evangelium: Jan 12,20-33

Žalm odp.: Stvoř mi čisté srdce, Bože!
ref.: Stwórz, o mój Boże, we mnie serce czyste.

Květná neděle (24.3.)

1. čtení: Iz 50,4-7; 2. čtení: Flp 2,6-11; Evan-
gelium: Mk 14,1-15,47

Žalm odp.: Bože můj, Bože můj, proč jsi mě
opustil?

ref.: Bože můj, Bože, czemuś mnie opuścił.

Zelený čtvrtek (28.3.)

1. čtení: Ex 12,1-8.11-14; 2. čtení: 1 Kor 11,23-26;
Evangelium: Jan 13,1-15

Žalm: ref.: Kielich Przymierza to Krew Zbawiciela.

Velký pátek (29.3.)

1. čtení: Iz 52,13-53,12; 2. čtení: Žid 4,14-16;5,7-9;
Evangelium: Jan 18,1-19,42

Žalm odp.: Otče, do tvých rukou poručím ducha
svého.

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně (31.3. v den slavnosti)

1. čtení: Sk 10,34a.37-43; 2. čtení: Kol 3,1-4 nebo
1 Kor 5,6b-8; Evangelium: Jan 20,1-9, při večerní
mši svaté Lk 24,13-35

Žalm odp.: Toto je den, který připravil Pán, jásejme
a radujme se z něho.

ref.: W tym dniu wspaniałym wszyscy się weselmy.

Pondělí velikonoční (1.4.)

1. čtení: Sk 2,14.22b-33; Evangelium: Mt 28,1-5

Žalm odp.: Ochraň mě, Bože, neboť se k tobě
utíkám.

ref.: Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem.

2. neděle velikonoční (7.4.)

1. čtení: Sk 4,32-35; 2. čtení: 1 Jan 5,1-6;
Evangelium: Jan 20,19-31

Žalm odp.: Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá na věky.

ref.: Dziękuję Panu, bo jest miłosierny.

**Internetové stránky naší farnosti
najdete na adrese
www.farnosttrinec.cz**

**Příští číslo MOSTu
vyjde 31.3.2024.
Příspěvky můžete zasílat
do 19.3.2024.**

Pořad bohoslužeb v březnu

- Neděle 3.3.2024 – 3. neděle postní; 6.30 a 10.00 polsky, 8.00 a 17.00 česky.
- Neděle 10.3.2024 – 4. neděle postní; 6.30 a 10.00 česky, 8.00 a 17.00 polsky.a
- Neděle 17.3.2024 – 5. neděle postní; 6.30 a 10.00 polsky, 8.00 a 17.00 česky.
- Úterý 19.3.2024 – Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie.
- Neděle 24.3.2024 – Květná neděle; 6.30 a 10.00 česky, 8.00 a 17.00 polsky.

Velikonoční triduum

- Zelený čtvrtek – 28.3.2024
 - Ráno není mše svatá.
 - 17.00 – Uroczysta Msza Święta na pamiątkę Ostatniej Wieczery Pańskieij; po polsku.
- Velký pátek – 29.3.2024
 - Den přísného půstu od masa a půstu újmy.
 - 16.00 – Pobožnost křížové cesty.
 - Bohoslužba Velkého pátku; česky.
 - Začíná Novéna k Božímu milosrdenství a adorace u Božího hrobu.
 - Celonoční adorace u Božího hrobu. V noci vstup do kostela bočním vchodem.
- Bílá sobota – 30.3.2024
 - 10.00 a 14.00 – žehnání velikonočních pokrmů.
 - 17.30 – Modlitba Korunky k Božímu milosrdenství a ukončení adorace u Božího hrobu.

Doba velikonoční

- Neděle 31.3.2024 - Slavnost Zmrtvýchvstání Páně
 - 4.30 – Slavnost Vigilie Zmrtvýchvstání Páně; česky-polsky.
 - 8.00 česky, 10.00 polsky a 17.00 česky; 16.30 Korunka k Božímu milosrdenství.
- Pondělí 1.4.2024 – pondělí v oktávu velikonočním; 6.30 česky, 9.00 polsky, 17.00 česky.
- Pátek 5.4.2024 – pátek v oktávu velikonočním; první pátek v měsíci.
- Neděle 7.4.2024 – 2. neděle velikonoční (Božího milosrdenství); 6.30 a 10.00 česky, 8.00 a 17.00 polsky.
- Pondělí 8.4.2024 – Slavnost Zvěstování Páně.
- V průběhu týdne mše svaté začínají v 6.35 a 17.00 hodin. V pondělí, středu, pátek – ranní česky, večerní polsky. V úterý, čtvrtek, sobotu – ranní polsky, večerní česky. V pátek v postní době je večerní mše svatá v tom jazyce, v jakém je sloužena nedělní večerní mše svatá, ranní pak v opačném jazyce.
- Pobožnost křížové cesty v postní době se koná vždy v pátek v 16.15 a v neděli v 16.15 vždy v tom jazyce, v jakém je sloužena nedělní večerní mše svatá.
- Pobožnost „Gorzkie Żale czyli Rozpamiętywanie Męki Pańskieij“ zpíváme každou postní nedělí po mši svaté v 8.00 hodin.
- Každou nedělí (vyjma dobu postní) před večerní mši svatou je adorace Nejsvětější

svátosti oltářní a svátostné požehnání.

- Každý první pátek v měsíci je po ranní mši svaté adorace Nejsvětější svátosti oltářní do 9.00 hodin. Po ranní i večerní mši svaté je modlitba Litanie k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Ostatní pátky v měsíci po ranní a po večerní mši svaté je výstav Nejsvětější svátosti oltářní s modlitbou Korunky k Božímu milosrdenství.
- Ve všední dny po večerní mši svaté probíhá modlitba svatého růžence za mír ve světě, na Ukrajině a ve Svaté zemi a za nová kněžská povolání.
- Poslední neděle v měsíci – Mariánské večeřadlo.
- Každý 28. den v měsíci se modlíme spolu s ostatními farnostmi v naší zemi za český národ.

Apoštolát modlitby březen 2024

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysl Svatého otce a našich biskupů:

Úmysl papeže

Za mučedníky dneška

Modleme se, aby ti, kteří v různých částech světa pro evangelium riskují své životy, byli pro církev zdrojem odvahy a misijního zápalu.

Národní úmysl

Za kajícíky

Modleme se, aby ti, kdo dosud odkládali svátost smíření, našli cestu k setkání s milosrdným Kristem.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

most

Vydává Římskokatolická farnost Třinec pro svou vlastní potřebu. Redakci tvoří: Stanislav Janczyk, Hana a Evžen Workovi, Iveta a Marian Kozokovi. Jazyková korektura: Jitka Mikesková. • e-mail: mtf@seznam.cz • Internetová adresa: www.farnosttrinec.cz/most/ • Vychází na počátku měsíce. Registrační značka MK ČR E 14453. K dostání v prostorách farního kostela. Grafická úprava a tisk: T-PRINT, s.r.o., Třinec